

strøget, som det ikke er lykkedes den højtærede Regering og Venstre at faa strøget i disse Forhandlinger med Landstinget. Jeg gad se, om de Herrer ville gaa ud til Kvinderne og Tyendet med dette.

Ved Finanslovens første Behandling blev Ordet Forræderi kastet ind i vor Debat. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) identificerede Venstrereformpartiet med Gaardmændene og omvendt, og han sagde, at Gaardmændene havde forraadt Husmændene. Jeg siger derom, som jeg sagde det straks: mere usandfærdig Tale er der ikke ført paa den danske Rigsdag end den, at ved dette Forslag svigte Gaardmændene Husmændene, her ved dette Forslag, hvor Gaardmændene stille sig helt og fuldt ved Siden af Husmændene; ikke en Tommes Ret, ikke et Atom Ret mere end den, Husmændene faa, forbeholde de for sig selv. Og saa skulde det desuagtet kunne siges, at Gaardmændene have forraadt Husmændene! Jeg gentager: vildere, ubesindigere, mere usandfærdig Tale er ikke ført i det danske Folketing. Og derefter vil jeg gerne udkaste et Spørgsmaal. Det maa jo kunne besvares. Jeg erkender min Uformuenhed i Øjeblikket i saa Henseende, jeg skammer mig ikke derover, men jeg spørger: Er der noget Sted, i noget Land en Kommunalforfatning friere end vor, naar disse Valgretsbestemmelser blive gennemførte? Jeg spørger. Der maa vel være nogle, der kunne svare. Det maa vel ikke være saadan, at man kæmper og braser paa helt ud i det blaa og træder under Fødder og regner dette her for Nonsens og ingen Ting, uden at man maatte kunne være i Stand til at sige: I det og det Land og ikke blot der, men i en hel Række andre Lande — skulde det vel være — har man en helt anden og mere udstrakt fri kommunal Forfatning end den, der bliver det danske Folk til Del, naar Forslaget her er vedtaget.

Jeg anbefaler det Forslag, der foreligger for os her i Dag, og jeg lykønsker den høje Regering og særlig den højtærede Indenrigsminister til at faa Lykke og Held til at føre dette Forslag frem saaledes, at det kan komme ud i det virkelige Liv og skabe Grøde, skabe Tillid og Udvikling derude i de Tusind Hjem. Jeg ønsker den højtærede Indenrigsminister særlig til Lykke med, at han kommer til at sætte sit Navn, det Navn, der mere end noget andet Navn er knyttet til den almindelige Valgret, under denne Lov.

Jeg anbefaler Forslaget, og jeg misunder ikke de Herrer, der i blind Agitationsiver stemme derimod.

Borghjerg: Den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for Flertallet (Anders Nielsen) have talt mange Ord og med forceret opskruet Kraft til Fordel for dette Forslag. Det havde været ganske overflødigt, den kunstigt forcerede Tone, som baade den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører anslog, havde været ganske overflødig, hvis de to Herrer havde staaet i Dag som Sejrherre slet og ret og kunde have sagt: Det er Venstres gamle Programsag, her gennemføres, vi ere ikke i Tvivl om, at Folketinget stemmer herfor. Det kunde have været gjort paa to Minutter, de behøvede saa ikke at have skruet sig selv op og havde ikke behøvet at bruge de mange Ord. Disse lange og kunstigt forcerede Taler ere de stærkeste Vidnesbyrd om, at der her er en daarlig Sag, som de maa anvende saadanne Taler paa at forsvare.

Da vi stode her i Efteraaret ved Finanslovens første Behandling, lød der et Ord monumentalt præget, saaledes som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) i historiske Øjeblikke præger sine Ord med næsten oldnordisk Kraft — det var Ordet: Sagen løst i denne Samling eller Kamp rejst. Og paa dette Ord havde de Herrer levet Sommeren igennem, med denne Stilen i Udsigt af en mulig Kamp havde de holdt Vælgerne hen og havde holdt Tilhængerne saa nogenlunde samlede — ingenlunde helt, det ærede Medlem havde ikke Ret, naar han fremhævede Ribevalget som gunstigt for Regeringen; tværtimod. „Sagen løst eller Kamp rejst.“ Hvis dette Ord var blevet holdt, kunde det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) blot have henvist dertil: nu er Sagen løst, og vi have heldigvis undgaaet Kampen. Men det, der foreligger, er ikke Sagen løst eller Kampen rejst. Det, der nu foreligger, er Sagen forkludret og forfusket, og derved Kampen undgaaet eller rettere undvejet. Det, der her foreligger, er ikke det, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) har levet højt paa og agiteret med i saa mange Aar, at Skellet skulde slettes, men ikke flyttes. Det, der her foreligger, det, der er kommet fra det andet Ting, betyder ikke, at Skellet er slettet, men netop, at Skellet er flyttet.

Den højtærede Indenrigsminister talte, som om han, hans Regering og hans Parti